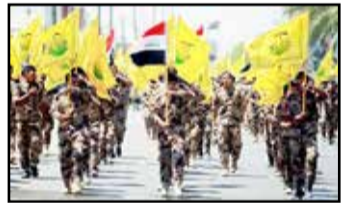

روزنامه نیویورک تایمز نوشت مداخله عربستان در توقف خروج امارات از یمن

مسئولان دفتر سلطنتی عربستان شخصاً تلاش برای منصرف کردن امارات در زمینه کاهش نیروهایش در یمن مداخله کرده‌اند. منابع دیپلمات گفتند، سعودی‌ها از تصمیمات امارات درباره کاهش نیروهایش در یمن بسیار ناامید شده‌اند.

نیویورک تایمز نوشت، امارات نیروهایش را بعد از اینکه در یافت جنگ نابود کننده یمن تبدیل به فاجعه انسانی شده که هیچ دستاوردی برایش ندارد در یک روند سریع کاهش داده و از این کشور خارج می‌کند. این روزنامه به نقل از مقامات غربی آگاه به جزئیات نوشت: کاهش تعداد نیروهای اماراتی عملاً رخ داده و آنها تمایل به خروج از جنگ دارند حتی اگر این تصمیم هم پیمانان سعودی‌شان را عصبانی کند. نیویورک تایمز افزود: اماراتی‌ها از اعلام تصمیم خروج به طور علنی اجتناب کرده‌اند تا از میزان عصبانیت هم‌تایبان سعودی‌شان بکاهند اما دیپلمات‌های غربی اشاره کرده‌اند، سعودی‌ها در نتیجه تصمیم امارات بسیار ناامید هستند و مسئولان ارشد دفتر سلطنتی تلاش کردند تا مسئولان اماراتی را از خروج منصرف کنند. مسئولان سفارت عربستان در واشنگتن به این روزنامه تکذیب کردند که رهبران عربستان از تصمیم امارات عصبانی هستند. این مقام گفت: رهبران عربستان و امارات به لحاظ استراتژیک بر سر اهداف در یمن همسو هستند. یک مسئول به صورت ضمنی به حصول عقب‌نشینی اذعان کرد و آن را تغییر تاکتیکی که معمولاً در جریان حملات رخ می‌دهند، عنوان کرد که با هماهنگی با ائتلاف انجام می‌گیرد. این مقام افزود: هر گونه خلأ که خروج امارات به جا بگذارد توسط نیروهای یمنی و وابسته به نیروهای دولت مستعفی که توسط امارات آموزش داده شده‌اند، پر خواهد شد. یک مقام اماراتی نیز که خواست نامش فاش نشود، گفت: خروج برای نشان دادن تمایل به حمایت از آتش بس شکننده‌ای است که توسط سازمان ملل در الحیده حاصل شده است. وی افزود: تعهد ما به یمن همچنان پابرجاست و نیروهای اماراتی ۹۰ هزار سرباز دولت مستعفی را آموزش داده‌اند.

مالکی: حشد شعبی سوپاپ اطمینان امنیت عراق است

دبیر کل حزب الدعوة و رئیس ائتلاف دولت قانون عراق اعلام کرد که نقش نیروهای حشد شعبی هنوز پایان نیافته است و او مخالف ادغام نیروهای حشد شعبی با ارتش و نیروهای پلیس است.

نوری مالکی، رئیس ائتلاف دولت قانون عراق و نخست‌وزیر سابق این کشور در گفت‌وگو با رسانه‌ها گفت و گوی ویژه که از شبکه سومریه نیوز عراق پخش می‌شود، اعلام کرد: امروز ما نیروهای داریم که می‌توانند در برابر قوی‌ترین سازمان تروریستی که می‌تواند در هر منطقه‌ای دست به تحرک بزند، مقاومت کند. وی همچنین تصریح کرد: حضور حشد شعبی تضمین و سوپاپ اطمینان امنیت عراق است و حشد شعبی نقشش پایان نیافته و نیاز به آن همچنان وجود دارد. نیروهای حشد شعبی باید به دلیل اقداماتی که انجام داده‌اند و دستاوردهایی که محقق کرده‌اند، ارجحیت داشته باشند. مالکی تأکید کرد: ما از ضرورت وجود حشد شعبی صحبت می‌کنیم، هیچ‌کس نمی‌گوید که حشد شعبی بدون ساختار و تشکیلات تبیب‌ها، یگان‌ها و لشکر باشد. حشد شعبی باید یکی از دستگاه‌های حکومتی باشد که تحت امر فرمانده کل نیروهای مسلح عمل می‌کند اما موافق ایده ادغام حشد شعبی با ارتش و نیروهای پلیس نیستیم.

مالکی تصریح کرد: ما تنها زمانی می‌توانیم از یک دولت موفق صحبت کنیم که شاهد ثبات سیاسی، نوعی تفاهم و تبادل رای بین نخست‌وزیر و وزرانش و نیز گروه‌های سیاسی باشد به خصوص که اعضای دولت وزیران کابینه به احزاب مختلف وابسته هستند. رئیس ائتلاف دولت قانون خاطر نشان کرد: این گفته که دولت کنونی دولتی تکنوکرات است مبالغه آمیز است و ما در این سطح چیزی در عراق نداریم و در چنین دولتی پارلمان و نخست‌وزیر و دولت دیدگاه خود را دارند مبنی بر اینکه برخی وزر تخته‌ها نیاز به بازنگری «به عنوان تغییر برخی از آنها» دارند. بلسه در چنین دولت تکنوکراتی افراد موفق و شایسته در کنار وزیران هستند که نیاز به حمایت دارند و برخی نیز نیازمند بازنگریند.

مذاکرات صلح چه آینده‌ای برای افغانستان رقم می‌زند؟

تاول صلح در بستر طولانی‌ترین جنگ آمریکا

سید محمد میرزا محمدزاده

به نظر می‌رسد که مذاکرات طولانی مدت پشت درهای بسته در مورد صلح در افغانستان همان راهی را می‌راند که جنگ افغانستان رفته رفته بود و قرار بود به همان مدت طول بکشد، اما حالا ظاهراً آن مذاکرات به سمتی دیگر می‌رود. خبرگزاری سی‌ان‌ان در گزارشی به تشریح مراحل اخیر مذاکرات صلح افغانستان پرداخته است، مذاکراتی که مسیری بلند را در بستر از اختلافات و تنش‌ها می‌پیماید. در ادامه گزارش می‌خوانیم، اولین بارقه‌های امید هفته گذشته در دوحه به بار نشست؛ زمانی که گروهی برجسته از افغان‌ها، شامل برخی مقامات کنونی دولت، البته فارغ از مسئولیت‌دولت‌شان، توانستند در دیدار ۲ روزه با طالبان با احترام کامل حاضر شوند.

اگرچه اخبار منتشر شده رسمی نبود، اما ظاهر آن‌ها با طالبان به نقشه راهی دست پیدا کردند که احتمالاً راهی به سوی توافق صلح باشد. مهم‌تر از آن، طرفین توافق کردند که اهداف نرم، معسول نباید بخشی از درگیری جنگ باشند، اما در طولانی‌ترین جنگ آمریکا بوده‌اند، فوراً جزء خط قرمزهای

طرفین قرار گیرند چرا چنین پیشرفتی حاصل شد؟ این اولین بار است که افغان‌ها توافقی از جنس چنین توافقی را رقم زدند. این هدف پس از هفته‌ها کار اولیه سخت‌تر، مذاکرات مستقیم بین طالبان و ایالات متحده در مورد شرایط و سرعت خروج نیروهای خارجی رقم خورد. طالبان همواره اصرار داشتند که مذاکرات مستقیم با آمریکایی‌ها باید اول صورت بگیرد و واشنگتن تا همین اواخر مقاومت کرده بود.

در نهایت طالبان و آمریکا به این زمینه مشترک دست پیدا کردند که آوردن افغان‌های طرفدار دولت به پای میز مذاکره به ارزشش می‌آرد. به‌طور خلاصه با توجه به تمامی تعهدات دونالد ترامپ مبنی بر اینکه «هادر نهایت برنده هستیم»، او متوجه شده که این جنگ را منتهی آشفته راه‌فراری ندارد و ظاهراً اوقف می‌شود و خواهد سر بیچاره دور شدن را خود از آن بیابد.

چرا افغانستان اصلاً اهمیت دارد؟
توضیح کوتاه اینک: جنگ آمریکا در افغانستان طولانی‌ترین منازعه تمام تاریخ و یکی از منابع دائم مرگ میرهای خشونت‌بار روی سیاره زمین است. آنجا اخیراً به زمین بازی داعش بدل شده و از طرفی در همسایگی دو رقیب دیرینه مسلح به تسلیحات هسته‌ای، یعنی هند و پاکستان قرار گرفته است. آخرین باری که اوضاع در افغانستان

به هم ریخته شد و طالبان به القاعده پناه دادند، این اتفاق منجر به حادثه ۱۱ سپتامبر شد که امریکامچنان باعواقب آن دست و پنجه نرم می‌کند. بر اساس جدیدترین گزارش کمیسرای عالی پناهجویان سازمان ملل متحد بیشترین میزان پناهجویان جهان در کنار سوریه، از افغانستان مهم‌است و همین‌طور ماهیت توافق صلحی که ایالات متحده احتمالاً با طالبان می‌جوید از اهمیت بیشتری برخوردار است.

راهکار صلح تا کنون پیچیده بوده است. ایالات متحده همواره تأکید داشته است که مذاکرات بین دولت افغانستان و طالبان بوده است. اما دولت ترامپ اخیراً آن قید را دفن کرد و ترجیح داد مستقیم با دشمن دیرینه‌اش به صورت مستقیم مذاکره کند. طالبان به صورت یک‌دنده و لاجوانه‌ای اصرار داشت که اشغالگر باید بر سر شرایطی که بر اساس آن قبل از هر مذاکره‌ای با دولت مترسک در کابل که امریکاز آن حمایت می‌کند، میدان را ترک کند. حالاً با حضور افغان‌ها در مذاکره با افغان‌ها، چشم‌انداز واقعی زمان بندی خروج آمریکایی‌ها سر باز کرده است.

حالا چه می‌شود؟

ایالات متحده و طالبان به مذاکرات ادامه می‌دهند. نمایندگان دولت افغانستان احتمالاً اوایل ماه جاری

عجیبی، طالبان و همچنین ارتش در قدرت نیز چنین چیزی را می‌خواهند. به پیش‌بینی کارشناسان، بدون حضور سایه یک دولت با حمایت غرب به عنوان شریک آن‌ها در کابل، احتمالاً این کشور در گرفتن کمک‌های بین‌المللی برای سرپاماندن با چالش مواجه می‌شود. **مشکل اصلی انتخابات افغانستان** اما یک مشکل بزرگ‌تر کم‌رنج دیده شده است: انتخابات ریاست جمهوری افغانستان بسیار دیر می‌رسد. استدلال حامیان تأخیر در انتخابات این است که دولت کنونی در مذاکرات بسیار آهسته و کند خواهد بود اگر انتخابات را در پس زمینه داشته باشد. با این حال مخالفان این استدلال عنوان می‌کنند که طالبان با توافق با شرایط دولت کنونی مشکل دارد و نمی‌خواهد با دولتی که در حال رفتن است توافق کند.

به هر حال، طالبان و آمریکاهر دو ترجیح می‌دهند فعالان کنار این معضل عبور کنند و بر زمان بندی خروج تمرکز کنند. در حقیقت، این موضوع می‌تواند بعداً توافق شود، ضمن آنکه اگر بنا به ایجاد دولت ائتلافی برای اجرای معاهده صلح باشد، دولتی که سمت‌ها بین دشمنان تقسیم شود، این موضوع از اهمیت کمتری برخوردار می‌شود.

گام‌های بعدی آهسته‌تر خواهد بود، اما می‌تواند مهم باشند. طالبان، گروهی که جلوی ارتش لبر قدرت جهان جنگید و آن را به بن‌بست کشاند، در نهایت ممکن است در دولتی متحد با لیبیرال‌های افغان که زمانی آن‌ها را مترسک امریکا خوانده بودند، قرار گیرد. ممکن است ارتش امریکا اعلام کند که در حال ترک طولانی‌ترین جنگ تاریخ هستند. البته حضور مهم در سفارت‌های امریکا یا پایگاه‌های مخفی در سرتاسر کشور دور از انتظار نیست.

تمامی این احتمالات منجر به توقف خشونت نشده است، همچون حمله هفته گذشته به استان غزنی که منجر

خبر

مشاور رئیس جمهور آمریکا:

تماس‌هایی با فلسطینیان داریم

روابط تشکیلات خودگردان با آمریکا از سال ۲۰۱۷ و به دنبال شناسایی قدس به عنوان پایتخت رژیم صهیونیستی و انتقال سفارت آمریکا از تل‌آویو به این شهر فلسطینی به کل قطع شده است و محمود عباس بارها اعلام کرده است که امریکادیر به عنوان میانجی در مذاکرات سازش بین فلسطینی‌ها و صهیونیست‌ها جای ندارد.

مشاور ویژه ترامپ نشست کارگروه منامه را که چهارم و پنجم خرداد در بحرین با هدف تأمین مالی برای پیشبرد معامله قرن آمریکا برگزار شد، موفق خواند و گفت که دوست دارد که نظر تشکیلات خودگردان را قبلاً از آنکه فرصت‌سوزی شود، بشنود.

گر بنیلات در مورد این سؤال که آیا رژیم صهیونیستی با طرح ادعایی آمریکا موافق است یا نه، اظهار بی‌اطلاعی کرد و گفت که این طرح طراحی شده است تا طرفین برای مذاکره دور میز جمع شوند.

مشاور رئیس جمهور آمریکا زمان کنونی را برای اجرای معامله قرن مناسب دانست و گفت که به رغم قطع روابط تشکیلات خودگردان و واشنگتن، تماس‌هایی با فلسطینیان دارد.

جیسون گرینبلات، مشاور رئیس جمهور آمریکا و نماینده این کشور در مذاکرات بین‌المللی زمان را برای حل منازعه بین فلسطینیان و رژیم صهیونیستی در سایه تحولات منطقه مناسب و حتی منحصر به فرد خواند.

او در گفت‌وگو ویژه با شبکه تلویزیونی الحرة آمریکا مدعی شد که در سایه کاهش تهدیدهای ایران علیه کشورهای عربی به ویژه کشورهای عربی منطقه خلیج فارس و رژیم صهیونیستی، وقت منحصر به فردی برای حل این نزاع فراهم شده است.

گرینبلات ادعا کرد که کشورهای عربی نمی‌خواهند فلسطینیان را رها کنند ولی حاکمان این کشورها در مقطع فعلی می‌خواهند کشورهایشان را از آنچه او تهدیدهای ایران علیه آن‌ها می‌خواند، حمایت کنند.

او در مورد روابط تشکیلات خودگردان فلسطین با آمریکا نیز گفت که محمود عباس، رئیس این تشکیلات به زودی از طرح صلح ادعایی آمریکا موسوم به معامله قرن استقبال خواهد کرد. او همچنین مدعی شد که بین دولت ترامپ و فلسطینیان تماس‌هایی وجود دارد ولی نه به اسم محمود عباس و تشکیلات خودگردان بلکه این تماس‌ها شخصی و غیر رسمی است.

طرفین توافق کردند که

اهداف نرم، مدارس، زنان و کودکان که به صورت معمول نباید بخشی از مذاکرات مستقیم با آمریکایی‌ها باشند، فوراً جزء خط قرمزهای طرفین قرار گیرند

میلادی (واسطه مردم‌داه) به‌طور رسمی با طالبان در نروژ دیدار می‌کنند. بیشتر مردم فکر می‌کنند که یک توافق صلح دور از انتظار نیست. ترامپ صراحتاً به دنبال چنین توافقی است. مایک پمپئو، وزیر روی می‌گوید که امیدوار است تا اول سپتامبر (دهم شهریور ماه) به چنین توافقی دست یابد.

افغان‌های معمولی خواهان پایان جنگ، با هر هزینه‌ای هستند و به شکل